

Länsstyrelsen
GOTLANDS LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-området

Myrungs SE0340180

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000 -områden bygger på krav som finns i EU:s fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EU:s fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EU:s arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, t ex skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontaktar Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, t ex skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man från i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanen redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet.

Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen.

Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Begreppsförklaringar Natura 2000

SPA - Område som genom regeringsbeslut klassificerats som särskilt skyddsområde i enlighet med EU:s fågeldirektiv (2009/147/EEG).

pSCI - Område som är föreslaget av regeringen, men ännu ej antaget av EU-kommissionen.

SCI - Område som, i den biogeografiska regionen eller de biogeografiska regionerna det tillhör, väsentligt bidrar till att bibehålla eller återställa en gynnsam bevarandestatus hos någon av livsmiljöerna i bilaga 1 i art- och habitatdirektivet eller någon av arterna i bilaga 2 i samma direktiv. Områden som kan bidra till att nätverket Natura 2000 blir sammanhängande och som väsentligt bidrar till bibehållandet av den biologiska mångfalden inom den biogeografiska regionen eller de biogeografiska regioner (kontinental, boreal, alpin, marin östersjön och marin atlantisk) som avses.

SAC – Område av gemenskapsintresse (SCI) som av regeringen med stöd av MB (Miljöbalken) 7 kap. 28 § förklarats som särskilt bevarandeområde.

Gynnsamt bevarandetillstånd

En arts bevarandestatus anses gynnsam när:

- populationsutvecklingen visar att arten på lång sikt kommer att förbli en del av sin livsmiljö
- dess naturliga utbredningsområde inte minskar och sannolikt inte heller kommer att minska
- tillräckligt mycket livsmiljö finns för att arten ska bibehållas på lång sikt.

En naturtyps bevarandestatus anses gynnsam när:

- dess naturliga utbredningsområde och de ytor den täcker är stabila eller ökande
- de strukturer och funktioner som krävs för att livsmiljön ska bibehållas finns kvar under överskådlig framtid
- bevarandestatusen hos dess typiska arter är gynnsam.

Bevarandeplan för Natura 2000-området SE0340180 Myrungs

Kommun: Gotland

Områdets totala areal: 2,3 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2016-07-28

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2016-12-21

Markägareförhållanden:

Privat

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 2004-04-01, SCI: 2005-01-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut
M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

9070 - Trädklädd betesmark

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Prioriterade bevarandevärden

Prioriterade bevarandevärden i Myrungs är områdets lövträdsdominerade trädklädda betesmark (9070), långa trädkontinuitet, naturligt meandrande vattendrag och grova och gamla hasselbuskar och askar. En del av askarna är dessutom värdräd för sällsynta lavar, som den starkt hotade ädellaven.

Motivering

Myrungs har historiskt fungerat som löväng och pga detta samt med sin långa trädkontinuitet och slutna och fuktiga lövträdsmiljö blivit en artrik och speciell lokal. Betade kulturmiljöhabitat som det Myrungs representerar är av minskande antal i det svenska landskapet idag och är i stort

behov av skötsel och skydd. Hävdade lövlundsmarker är kulturlandskapselement som bär stor historiskt förankring och naturskönhet.

Prioriterade bevarandeåtgärder

Den främsta och viktigaste skötselåtgärden för Myrungs är betet och att det fortgår på god nivå. För att säkerställa den långa trädkontinuiteten av lövträd, särskilt ask, krävs goda förutsättningar för trädförnyring. Om friska ungsnitt växer upp bör de sparas, och om behövt stänglas ifrån, så att de kan växa upp och bli ersättningsträd till de äldre värdefulla träden. Viss röjning kan bli aktuell runt äldre lövträd för att ge dem bättre solbelysning på stammar och krona.

Beskrivning av området

Natura 2000-området Myrungs är beläget i Linde socken nordöst om Linde kyrka, cirka en halv mil nordnordost om Hemse. Berggrunden, som består av mörksten, är täckt av ett lager sandjord och marken är frisk och fuktig. Området har tidigare fungerat som äng och kallas även för Myrungsängen. Enligt skattdokumentation från 1700-talet var området då en del av ett stort sammanhängande ängsområde på flera hundra hektar, men idag är det länge sedan ängshävderna upphörde och området har övergått till att brukas som betad lövskog.

Större delen av Myrungs utgörs av ett hässle, ett välslutet skikt med grova och gamla hasselbuskar. Över det reser sig ett trädskikt med en del hålträd och större träd, till exempel en del grov ask. Trädskiktet innehåller även tall, ek, lönn, vårtbjörk och enstaka asp och gran. Vid 2014 års trädinventering av området inom Life-projektet ELMIAS identifierades 8 naturvärdesträd i Myrungs. Samtliga av naturvärdesträden var askar, många av dem var beväxna med sällsynta lavar, och alarmerande nog var fler än hälften drabbade av trädskjudomar.

I Myrungs buskskikt finns förutom hassel även slån, nyponros och hagtorn. I fältskiktet märks arter som vitsippa, blåsippa, skogsnäva, ängskovall, gullviva, brudbröd, slätterfibbla, käringtand, humleblomster, svinrot, sammetsdagdkåpa, ängssyra, vårbrodd, majsmörblomma, vitmåra, sibirisk björnloka, jungfrulin, svartkämpar, knippfryle, hundäxing, kamäxing, darrgräs, tuvtåtel och lundelm. På träden finner man grå vårtlav, lönnlav, skriftlav och guldlockmossa. En liten glänta med ängsvegetation finns i södra delen av området.

Genom Myrungs västra del skär ett mindre vattendrag, som i norr tar formen av ett djupt dike, men i söder är en naturligt meandrande bäck. Myrungs ingår i en större betesfälla och har betats extensivt, vid skrivandet av denna bevarandeplan 2016 betas hela området av får. I början av 2000-talet avverkades barrträden i de västra och södra delarna av området.

Inom området finns lämningarna efter en gammal färdväg, troligen från järnålder eller medeltid.

Vad kan påverka negativt

Träddöd

En utbredd förlust av trädarter är ett hot mot de arter (tex epifytiska lavar och mykorrhizasvampar) som är helt beroende av särskilda substrat och värdträd i Myrungs. Den starkt hotade ädellaven som finns i området behöver ask, lönn eller asp som värdträd. Då de flesta av Myrungs grova lövträd var askar är ädellavens förekomst i området hotad av den på Gotland utbredda askskotssjukan.

Luftföroreningar

Många mossor, svampar och lavar som finns i trädklädda betesmarker som den i Myrungs är känsliga för dålig luftkvalité och luftföroreningar.

Exploatering

Markexploatering och annan markanvändningsförändring i Myrungs eller i angränsande områden, exempelvis skogsplantering, markberedning, dikning och dumpning är negativt. Den trädklädda betesmarken inom det skyddade området kan förlora förbindelser med det omgärdande landskapet vid exploatering, och denna fragmentering är ett hot mot återkolonisering efter en störning och mot genetiskt utbyte mellan populationer

Förändrad hydrologi och luftfuktighet

Dikning och andra markvattenpåverkande åtgärder som tex dämning, i Myrungs eller i dess omgivning, påverkar områdets hydrologi och hydrokemi och kan ge negativa konsekvenser. Ädellaven, en starkt hotad och rödlistad lavart, är en av områdets organismer som är känsliga för rubbingar i luftfuktighet.

Övergödning

Många av de arter som finns i betesmarker som de i Myrungs är starkt beroende av att markens kvävestatus inte förhöjs. Genom betet sker ett ständigt uttag av näring från marken. Det finns således ett näringsunderskott i marken och den biologiska mångfalden är beroende av att detta förhållande fortgår för att inte konkurrenskraftiga och kvävegynnade igenväxningsarter skall ta över. Gödsling har därför en negativ inverkan och tillskottsutfodring av betesdjur ger också en gödnings effekt då man på detta sätt tillför området växtnäringsämnen. Övergödning kan även ske genom kvävenedfall som orsakas av atmosfärisk deposition och klimatförändringen.

Utebliven eller felaktig skötsel

Utebliven röjning av igenväxningsvegetation och minskat eller upphört bete leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade och ljuskrävande floran och faunan i Myrungs. Många lavar är ljuskrävande och igenväxning kan försämra solbestrålningen på områdets trädstammar. Samtidigt kan alltför kraftig röjning av buskar och träd missgynna organismer som är beroende av dessa strukturer. Skötsel som tex avlägsnar småbiotoper, kantzoner och mosaikmiljöer alstrar skarpa gränser mellan olika markslag vilket hindrar arters spridningsmöjligheter, skapar kanteffekter och avlägsnar livsmiljöer. Föryngring av träd och buskar ska ske och om denna process är bristande hotas på sikt kontinuiteten av träd.

Betetrycket måste också skötas noggrant så att det inte blir för intensivt och vid röjningar skall död ved och gamla träd, som utgör livsviktiga livsmiljöer för många arter, inte avlägsnas såvida de inte utgör en fara. Ett ytterligare exempel på felaktig skötsel är användningen av avmaskningsmedel som innehåller avermectin, ett ämne som är mycket skadligt för dygnlevande insekter.

Bevarandeåtgärder

--- Gällande regler ---

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för naturvårdsinriktade ändamål som skötsel och förvaltning av det berörda området (7 kap. 28 a § miljöbalken).

--- Skydd---

Myrungs är klassats som skoglig nyckelbiotop och är sedan år 1997 skyddat som biotopskyddsområde.

--- Skötsel ---

Nedan följer råd om de skötsel- och bevarandeåtgärder som krävs för att upprätthålla och/ eller åstadkomma gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som finns inom Natura 2000-området. Under varje åtgärd beskrivs närmre vilka arter/ naturtyper som berörs och gynnas av åtgärden.

Hävd

Myrungs är ett kulturlandskap präglats av mänsklig historia i nära samverkan med naturen. Hävd är oerhört viktig för att säkerställa bevarandevärdena i området och skapar viktiga strukturer som; öppenhet och solbelysta trädstammar, betestramp, betespräglad floran etc. Bete medför även en kontinuerlig rotation av näringsämnen samt spridning av pollen, sporer och småkryp över större distanser. Bete är den främsta bevarandeåtgärden för trädklädda betesmarker och naturtypen är beroende av denna skötsel för att inte växa igen. På Gotland växer trädklädda betesmarker snabbt igen med en, nypon, blåhallon och slån om hävden upphör.

Röjning

Även röjning är en viktig del av åtgärderna för att behålla naturvärdena i betesmarker. För att ge de gamla träden goda förutsättningar att leva vidare är det viktigt att de frihuggs, en åtgärd som även gynnas epifyter som lever på stammar, bark och grenar. Där det saknas gamla träd bör det också göras selektiva röjningar för att få fram nya träd som kan uppnå hög ålder. Vid röjning som sker är det viktigt att eftersträva variation i slutenhet och öppenhet; röjningar skall utföras så att både gläntor och tätare partier finns. Gamla träd och död ved skall sparas, och så även bestånd av blomman buskar vilka är viktiga för insektsfaunan. Vindfällan utgör ett mycket viktigt substrat främst för de insekter som utnyttjar död ved och bör ligga kvar om de inte hamnar över vägar eller hägnader. Fallna träd skall få ligga utan att bli upparbetade.

Åtgärder mot askskottssjuka och träddöd

Ask ska inte avverkas i förebyggande syfte, varken friska, sjuka eller döda träd (om de inte utgör en säkerhetsrisk); det hindrar inte spridningen av sjukdomen. Beskränning av gamla askar ska undvikas, förutom träd som har hamlats (klappats) regelbundet. Unga friska askar kan gärna nyhamlas, men om möjligt ska inte alla träd i en grupp hamlas samma år, utan åtgärderna behöver spridas ut över flera år.

I Myrungs är fler än hälften av de träd som skattats som naturvärdesträd sjuka. En åtgärd som kan genomföras för att överbygga hotet om förlust av träd med höga naturvärden är att veteranisering av lämpliga träd utförs inom området, dvs att några träd behandlas för att öka naturvärdet och överbrygga generationsglapp. Sådana åtgärder utfördes tex under sensommaren 2016 i Myrungs under LifeELMIAS-projektet.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målandikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målandikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

9070 - Trädklädd betesmark

Areal: 2,3 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Myrungs trädklädda betesmark är helt lövträdsdominerad och utgörs främst av hassel. I dagsläget (år 2016) är betesdjuren får. Nedan följer en allmän beskrivning av naturtypen trädklädd betesmark.

Naturtypen trädklädd betesmark förekommer på fastmark som är torr till blöt och näringsfattig till näringsrik och inkluderar både hagmarker och skogsbeten. Träd- och buskskiktets krontäckningsgrad är 30-75% och utgörs av inhemska trädslag. Det är även andelen krontäckning som särskiljer naturtypen från annan betesmark. Naturtypen ska ha en lång hävdkontinuitet så väl som trädkontinuitet och inslag av gamla träd ska finnas. Utmärkande är en stor variation i åldern på träden och de frekventa gläntorna. Trädklädd betesmark förekommer i alpin, boreal och kontinental biogeografisk region och av den totala andelen inkluderad i Natura 2000 återfinns 70 % i Sverige.

Hagmarkerna respektive skogsbetena kan delvis betraktas som två olika undertyper av trädklädd betesmark, men gränsen mellan dem är ibland otydlig och historiskt har de haft stora likheter. Hagmarkerna är relativt öppna, trädklädda marker som har ett artrikt busk- och trädskikt, och det är inte ovanligt att de delvis har en historik med ängsbruk. Trädskiktet domineras normalt av lövträd. Skogsbetena är skogar som är tydligt påverkade av bete och där en beteskontinuitet finns. Skogsbeten förekommer i större delen av landet, är starkt varierade beroende på den skogstyp som dominerar i området och kan förekomma i både barr- och lövskog. De kan också utgöra dungar av skog i en för övrigt öppen hagmark.

Artsammansättningen i trädklädd betesmark varierar beroende på geografisk belägenhet och markens produktionsförmåga. Hagmarkerna på Gotland är antingen dominerade av lövträd, ofta ask, ek och alm, eller av en blandad sammansättning av gran, tall, en och lövträd. I den betade skogen på Gotland dominerar barrträd, då främst tall. Enbuskar och hassel utgör de mest frekventa arterna i buskskiktet på ön medan fältskiktet till stor del består av arter som är knutna till högre ljus- och värmetillgång än vad som är tillgängligt i tät skog. Trädklädd betesmark är en av de mest artrika naturtyperna inom den boreala biogeografiska regionen, det finns många hotade arter av evertebrater, kärlväxter, lavar och svampar i naturtypen och många är kopplad till gamla träd och död ved.

Bevarandemål

I området Myrungs skall arealen av trädklädd betesmark vara minst 2,3 hektar.

Bevarandemålen för trädklädd betesmark inkluderar en tydligt hävdpräglad markvegetation, en för naturtypen naturlig artsammansättning, trädkontinuitet med inslag av gamla träd samt en rådande föryngring av träd- och buskskiktet. Solinsläpp till fältskiktet och till delar av områdets trädstammar är också viktigt och målet är att naturtypen skall ha en mosaik av gläntor. Eftersom epifytiska lavar och svampar, och många insekter är beroende av förekomsten av särskilda substrat som gamla och/eller grova träd, torrträd, hålträd, blommande buskar av t ex slån och hagtorn, samt död ved i olika nedbrytningsstadier skall dessa också finnas. Naturtypen ska även ha en naturlig näringsstatus där tillkommen gödsling endast bör ske från betesdjur, dock kan det även i områden där gödsling brukats finnas höga

naturvården associerade till gamla träd. Ingen påtaglig minskning av populationerna av de typiska arterna, tex de knutna till betespåverkan i fältskiktet och/eller till solbelysta hagmarksträd, ska heller pågå. Specifikt för undertypen skogsbetesmark är att det är viktigt med ett bibehållet krontäcke av minst 30 %. Men även här kan naturvårdsmässiga skäl i ett specifikt område ge förbehåll och ett både högre eller lägre krontäcke kan då vara berättigat.

Bevarandetillstånd

Stabilt

Dokumentation

ArtDatabanken. 2015. Svenska rödlistade arter 2015.

ArtDatabanken. 2015. Artfakta, websida: artfakta.artdatabanken.se

Alexandersson, H. & Wallin, K. 2003. Förekomst av typiska arter i hävdade Natura 2000 habitat. Kapitel täckningsgrad av buskskiktet.

Allard, A. 2003. Instruktioner för flygbildstolkning NILS. Rapport under arbete.

Bladh, A., & Alexandersson, H. 2003. Uppföljningsmetoder för registrering av typiska arter. Rapport under arbete.

Cederberg, B. & Löfroth, M. (red.) 2000. Svenska djur och växter i det europeiska nätverket Natura 2000. ArtDatabanken.

Ekstam, U. & Forshed, N. 1996. Äldre fodermarker.

Esseen, P.-A., Glimskär, A., Ståhl, G., & Sundquist, S., 2003. Fältinstruktion för nationell inventering av landskapet i Sverige. NILS år 2003.

Johansson, T, Hedgren, S, Tydén, L, Inventering av häckande fåglar i skogsmark 1998-2002. Livsmiljöenheten, rapport nr 3, 2002.

Jordbruksverket 2002. Metodhandledning Inventering av värdefulla Ängs- och Betesmarker. Version 1.2

Länsstyrelsen i Östergötland. 2001:1. Standardisering av metodik för övervakning av rödlistade kärlväxter. Miljövårdsenheten, rapport 2001:19.

Länsstyrelsen i Gotlands län. 2005. Dataregister över nyckelbiotoper.

Länsstyrelsen i Gotlands län. 2005. Bevarandeplan för Natura 2000-området Myrungs.

Länsstyrelsen i Gotland slän. 2014. Trädövervakning inom projektet LifeELMIAS på Gotland, år 1

Länsstyrelsen i Gotland slän. 2014. Lavininventeringen inom projektet LifeELMIAS på Gotland. Beskrivning av konkreta skötselåtgärder (C1).

Metria Geodata,. 2003. Möjligheter att använda IR-flygbilder vid Natura 2000 basinventering och uppföljning.

Metria Geodata,. 2003. Provkartering av vegetation i Dalarna.

Mossberg, B. & Stenberg, L. 2003. Den nya nordiska floran. Wahlström & Widstrand.

Naturvårdsverket 1997. Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000. Naturvårdsverket förlag.

Naturvårdsverket, 2002. Handbok miljöövervakning. Spillningslevande bladhorningar.

Naturvårdsverket. 2003. Handbok för Natura 2000.

Naturvårdsverket, 2003. Handbok miljöövervakning. Dagaktiva fjärilar.

Nordiska Ministerrådet. 1984. Naturgeografisk regionindelning av Norden.

SLU, Inst. För Skoglig Resurshushållning och Geomatik. 2003. Fältinstruktion, Riksinventeringen av skog.

Svefa. 2003. Förslag till objektbaserat inventeringssystem för basinventering vid upprättande av bevarandeplaner inom Natura 2000-nätverket.

Zetterstedt. J.E, Gotlands bladmossor och levermossor, Länsstyrelsen i Gotlands län, Visby 1993.

Bilagor

Bilaga 1. Karta

Bilaga 2. Röddlistate arter

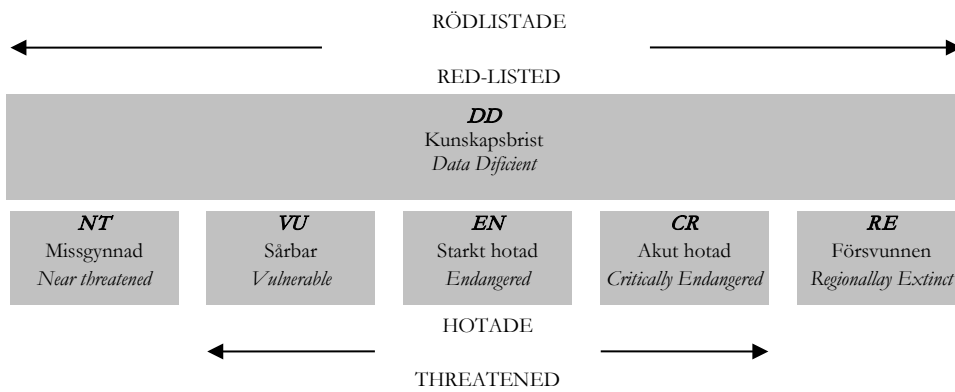
Bilaga 1. Karta, utbredning av naturtyper inom Natura 2000-området

Bilaga 2. Fynd av rödlistade arter som har gjorts i området

Lavar

Vetenskapligt namn	Svenskt namn	Hotkategori
<i>Gyalecta flotozii</i>	Blek kraterlav	VU
<i>Gyalecta truncigena</i>	Mörk kraterlav	VU
<i>Alyxoria ochrocheila</i>	Orangepudrad klotterlav	NT
<i>Megalania grossa</i>	Ädellav	EN

Aktuella arters hotkategorier enligt den svenska rödlistan 2015.